

1917-06-13

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 5 8 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9799>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ Ετήσιος 100 Έτησια 5 Εξάμηνος 50 Εξαμήνος 7 Τιμή έκαστου φύλλου τρούα 2.	ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ	ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΤΗΤΗΣ ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ. — Αγορά Κύκκου Αριθ. 26.	ΕΤΟΣ ΙΒ' ΑΡΙΘ. 382 ΕΝ ΛΕΥΚΟΣΙΑΣ (Κύπρου), τῆ 13ῃ Ἰουνίου 1917.
---	--	---	--

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΦΑΝΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΙΡΕΣΙΣ

Πᾶς Ἕλλην μετὰ πατριωτικῆς ἰδέης παρήκολούθησε καὶ παρακολούθει τὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν τραγωδίαν ἣς διαρκεῖ ἤδη ἀπὸ δύο καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν μετὰ διαδοχικῶν ἐπεισοδίων μᾶλλον καὶ μᾶλλον τραγικῶν, ὧν τὸ τραγικώτατον ἐγένετο ἡ ἐκθρόνισις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ', καὶ πᾶς φόβος ὑπάρχει μήπως ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς τραγωδίας ταύτης παρουσιάσῃ πολλὰ δεινότερα καὶ τραγικώτερα ἐπεισόδια, διότι ὁ Βενιζελισμὸς δὲν ἔχει ὄρια παραφορᾶς καὶ φανατισμοῦ, μὲγάλας προσομοιάς τὰς δεινότητας ἐκείνας αἰρέσεις ἐν τῇ Βυζαντικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, αἵτινες συνεκλόνησαν ἐκ βάθρων αὐτὴν προκαλέσαντες τὴν ἐπιδρομὴν ξένων καὶ βαρβάρων δυνάμεων, προσβληθῆσαι καὶ αὐτὰ ὄλας δυνάμεις ἐν τῇ κατάλοιπῃ τῆς ἐνδόξου καὶ μεγάλου Αὐτοκρατορίας, διότι ἦτο αὕτη ὁρθόδοξις.

Αἱ πολιτικαὶ φατρίαι, ἐφόσον περιορίζονται εἰς τὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας πορίζονται ἀπὸ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, εἰνε ἀξία παντὸς σεβασμοῦ καὶ τιμῆς, διότι ὑπεραμύνονται ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν ὡς θεωροῦσιν ἐπιφορεῖς εἰς τὴν χώραν. Ὅσοις δμως φατρία τις, ἀδυνατοῦσα νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἰδέας αὐτῆς διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων, καὶ προστρέχει εἰς τὴν βοήθειαν τῆν ἐπιβλασίων ξένων δυνάμεων εἰς τὴν ἰδίαν χώραν, τοῦτο ἀποτελεῖ ἀληθῆ πρόδοσιον κατ' αὐτῆς, καὶ τοῦτο δυστυχῶς, ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν ἡ Βενιζελικὴ φατρία ἐν Ἑλλάδι.

Ἀγανάκτιον καὶ φρικτὴν αἰσθάνεται τις ἀνατρέχων εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὅτις παρουσιάζει τὴν εἰδεχθεῖσάν μορφήν φατρίας ἐξ ὅσων ποτὲ ἐδοκίμισαν καὶ ἐταλαιπώρησαν τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν κατὰ τὴν ἀρχαίαν, καὶ τὴν μέσην καὶ τὴν νεωτέραν περίοδον τοῦ ἔθνικου καὶ πολιτικοῦ βίου αὐτῆς. Ἀν εἴνε, ἀτυχῶς, πρωτοφανῆς ἐν τῇ ἔθνηκῃ ἱστορίᾳ τῆς φυλῆς μας ἡ εἰδεχθεῖς μορφή τοῦ Βενιζελισμοῦ, διότι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος πολλὰκις ἐδοκίμασθη καὶ ἐταλαιπώρηθη ὑπὸ τοιούτων φατριῶν. Εἴνε γνωστὸν οὖν φατρία παρὰ φοροὶ καὶ τυφλαὶ εἰς τὰς ἀρχαίας ἑλληνικὰς πολιτείας καὶ δὴ εἰς τὴν Σπάρτην καὶ τὰς Ἀθήνας, κατήγγελλον τὰς ἀντιθέτους ἰσχυρὰς φατρίας οὐχὶ πλέον ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης ἀλλὰ πρὸς ξένους καὶ ἰσχυροὺς τῆς πολιτείας ἐχθρούς, προκαλοῦσαν τὴν ἐπιμέθειον καὶ βοήθειαν μάλιστα τὴν ἐπικρατέτην αὐτῶν πρὸς ὀποδούλων τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος.

Ὁ Βενιζελικὸς τύπος ὁ ἀποτέλεσις ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος τὰς μελαναιτέρους οὐκίδας διότι ἀποκλειστικῶς καὶ ἐπιμόμως ἠγορεύθη καὶ ἀσφαλῆται εἰς τὴν διαβολὴν καὶ τὴν συκοφαντίαν τῆς ἰδίας πατρίδος πρὸς τοὺς ξένους ἵνα προκαλέσῃ τὴν ἐπιβλασίων αὐτῶν.

Ὅθεν, νομιζόμεν, ἐληξιμώθη τὰς καταγγελίας τοῦ Βενιζελικῆς τύπου κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐνδόξου Βασιλέως, ὡς ἐχθρῶν καὶ πολεμίων τῆς Συννενοήσεως καὶ φίλων τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν. Τὴν σωτηριώδη ἐν πρώτοις οὐδτερότητα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἠρεσθήσαν νὰ χαρακτηρίσωσιν ἀπλῶς ὡς ἀσύμφορον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐπέμενον χαρακτηρίζοντες καὶ καταγγέλλοντες αὐτὴν ὡς πολιτικὴν Γερμανόφιλον, παράδοξον δόγμα πολιτικὴν, ἀνηκον προνομιακῶς εἰς τὸν ἀπαισίον Βενιζελισμόν. Κατὰ τὴν τερατώδη ταύτην Βενιζελικὴν ἀντίληψιν, οὐδέμια χώρα δικαιούται νὰ εἰρηνεύῃ, ὁσάκις μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ ἀλληλομαχοῦσιν περὶ τῶν ἰδίων, ἀλλὰ πρέπει νὰ θεωρητῆ φίλη ἢ ἐχθρὰ τῆς ἐτέρας τῶν ἐμπολέμων. Καὶ ἐπειδὴ ὁ πανώλεθρος Βενιζελισμὸς δὲν ἠδύνατο νὰ στηρίξῃ τὸ καινὸν καὶ τερατώδες τοῦτο δόγμα τοῦ ἐπενόησεν πρωτοφανεῖς ὁσκειωρίας καὶ συκοφαντίας κατὰ τῆς ἰδίας πατρίδος του.

Παρέστης καὶ τὸν ἑλληνικὸν Τύπον καὶ τοὺς ἀντιπρονοῦντας πολιτικούς ἀνδρας τῆς Ἑλλάδος ὡς δωροδοκούμενους καὶ ἐξαγοραζόμενους ὑπὸ Γερμανικῆς προπαγάνδας, καὶ τοῦτο ἐν ᾧ χρόνῳ συνελαιμβάνοντο ἀνώτεροι τηλεγραφικοί ὑπάλληλοι ἐν Ἀθήναις καταπρόδοτες τὰ ἀπόρρητα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὅπου εἴνε γνωστῶν.

Παρέστης τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἑλληνας ὁ ἀπαισίος Βενιζελισμὸς ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ ἑσχάτου πολίτου ὡς ἐξαγοραζόμενους ἢ ὅπως ἄλλως ἐπηρεαζόμενους ὑπὸ Γερμανικῆς προπαγάνδας, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς καταστήσασαν τὴν Ἑλλάδα κέντρον καὶ ὁμηγήτριον τῶν ἐχθρικών ὑποβρυχίων ἐν γνώσει μάλιστα καὶ συνεργίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν.

Εἰς ἀξιομακρὸς τῆς Βενιζελικῆς φατρίας παρώτρυνε δύο στρατιώτας νὰ καταγγείλωσι πρὸς τὴν Γαλλικὴν πρεσβεΐαν οὗ κατὰ τὴν ἀρχαίαν παραλίαν ἐντὸς ἀποθήκης τοῦ Γεωργ. σταθμοῦ Τίρονδος διετηροῦντο κιδώτια περιελαίου πληθῆ πρὸς ἐφοδιασμὸν ἐχθρικών ὑποβρυχίων. Ἀμέως

μετὰ τὴν καταγγελίαν κατέλειψαν νόκτα ἀνὰ ἐν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν πολεμικὴν καὶ ἀπεβίβασαν μικτὸν ἀγῆμα, διπερὶ ἐξορῆσε τὰς θύρας τῆς κυβερνητικῆς ἀποθήκης καὶ κατέστρεψαν τὸ περιελαίον τὸ ὅποιον ἀπεδεδείχθη εἰς ἐξαγοραζόμενον εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος καὶ ὀλοσχερῶς ἀχρηστον εἰς ὑποβρύχια. Ὅσοι λιμένες ἑλληνικοὶ θὰ ἐφαίνοντο χρήσιμοι εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς Συννενοήσεως, κατηγγέλλοντο ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ ὡς κέντρα καὶ σταθμοὶ ὑποβρυχίων ἐχθρικών, καὶ ἐπικολούνη ἡ κατοχὴ τοῦτον ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων.

ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας κατέληθη ἡ Κέρκυρα, ἡ Κεφαλληνία, ἡ Λέσβος, ἡ Χίος καὶ ἡ Πέλοπος. Ἀν ἐδίστασαν καὶ πρὸ τῆς πλαστογραφίας καὶ παραχαράξεως ἰδιωτικῆς ἀλληλογραφίας πρὸς ἐνοχοποιῶν ἀδύων. Ἀν ἐληρονομήθη ἡ συγγερὰ συκοφαντία κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἑδδοῦ καὶ ἐροπλατοῦ κ. Καλημασιώτου, κατ' ἣν οὗτος ἐπροφθοδεῖται δῆθεν καὶ ἐφωδίαζεν ὑποβρύχια ἐχθρικά. Ἐγένετο κατ' ὅσον ἔρευνα ἐπὶ Συμμαχικῶν δυνάμεων καὶ κατ' ἐσχέθη ἡ ἀλληλογραφία τοῦ κ. Καλημασιώτου καὶ μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφία δῆθεν μετὰ πρᾶκτορῶν Γερμανῶν καὶ Αὐστριακῶν ἢ γενομένη ὑπεροπὴ ἀνακρίσεις ὑπὸ τῆς Συμμαχικῆς ἀστυνομίας ἀπέδειξε καὶ παραδέχθη τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην πλαστογραφημένην καὶ παρακαχαράγμένην (!)

Σημειωτέον, οὗ οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἀνεκαλύφθη κατασφύγιον ἐχθρικών ὑποβρυχίων εἰς ἑλληνικοὺς ἀγιαλοὺς ἢ ὄμοιους ἢ νῆσους, καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ Ἀγγλικὴ πρεσβεΐα διὰ πάσαν τοιαύτην ἀνακάλυψιν εἴνε προκηρῦξει ἀμοιβὴν £ 2,000, ὀλόκληρον ὅλησθαι περιουσίαν διὰ τὸν πτωχὸν νησιωτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιτότοις τὰ ἀρηθρικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τούτων δὲν ἠδελον ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν τοιοῦτων κατασφύγιων καὶ ἐφοδιασμῶν, ἀλλ' εἰς τὴν μεγάλην πανουργίαν καὶ ἐπιτηδεύτητᾳ τῶν Γερμανῶν.

Παραμένει πάντοτε ἀληθὴς δι' ὁσάκις ἐγένετο καταγγελία τοιαύτη ὑπὸ τοῦ Βενιζελικῆς τύπου ἢ τοῦ κατὰ σύστημα συκοφαντικῆς Γραφελοῦ τοῦ Τύπου Θεσσαλονίκης ἐγένετο καὶ ἡ κατοχὴ ἐπικαίρων σημείων τῶν Ἑλληνικῶν ἀκτικῶν ὑπὸ τῶν Συμμάχων καὶ ἡ Λησωτικὴ Ἑλλὰς ταχέως ἀπέβη ὑποχείριος τοῦτον καὶ παρεσκευάσθη ὡς Βενιζελικὴ κατὰ τὸν καθεστῶτον οὐσίας.

Κατὰ τὴν Βενιζελικὴν ἀντίληψιν, ἡ Ἑλλὰς ἀφείλετο εἰς γὰνια κίνδυνον νὰ ἐκτεθῆ χάριν τῶν Συμμάχων. Οἱ Σέρβοι τὴν παρὰ τὴν Κέρκυραν νησίον Βίδον ἐπὶ ἀνώμασαν «Νῆσον θανάτου» διότι κατὰ μυριάδας ἐτάφησαν ἐκεῖ

τὰ Σερβικὰ θύματα τοῦ ἐξανθηματικοῦ τύπου.

Τὸν φοβερὸν τοῦτον διεθρον ἐχουσαδὴ ὕψει ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ἠρηθῆ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ μέσον τῆς Ἑλλάδος διάβασιν τῶν Σερβικῶν στρατευμάτων εἰς Μακεδοῦν, καὶ τὴν πατριωτικὴν καὶ προνοητικὴν ταύτην πολιτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἄγχιος Βενιζελισμὸς ἐπαραστήσῃ καὶ κατήγγελλεν ὡς ἐχθρότητα κατὰ τῶν Συμμάχων.

Ἐπιτότοις ὁ Σερβικὸς στρατὸς διεβιβάσθη ὡς διὰ θαλάσσης εἰς Μακεδοῦν, ἀνευ οὐδέμιας βλάβης τοῦ ἀγώνος τῶν Συμμάχων καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπαύθη ἐπὶ μεγίστης συμφροῦς.

Τριακοσίας χιλιάδας Σέρβους ἐρόνυσεν ὁ ἐξανθηματικὸς τύπος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Σέρβου Καθηγητοῦ κ. Ποπόβιτς, καὶ εἰς τηλικούτων κίνδυνον ἠδελον νὰ ἐκθέσῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ ἀπαισίος Βενιζελισμὸς, ἵνα γέννηται ἄρεσις εἰς τὴν Συννενοῦσιν χωρὶς οὐδὸλως νὰ ὠφελήσῃ αὐτήν.

Ἡ συκοφαντία περὶ ἐφοδιασμῶν ὑποβρυχίων ἐν Ἑλλάδι οὐδέμιαν ἠδυνήθη ν' ἀποκαλύψῃ περὶ τῶν εἰδικῶν, ἀλλὰ ἀπολότως ὑπῆρχεν ἀβάσιμος, διότι ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Ἀνατολ. Μεσογείου ἀπειρομεγέθους ἐκτείνοντο αἱ ἀκταὶ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας διπλῶς τὰ Γερμανικὰ ὑποβρύχια ἠδύναντο νὰ ἐφοδιάζονται ἀσφαλῶς καὶ ἀδεῶς, ἐν ᾧ ἐν Ἑλλάδι ἀρτυροὶ ἐπετήρησαν οἱ ἀλλεῖς καὶ οἱ νησιῶται διὰ τὴν γενναίαν ἀμοιβὴν καὶ αἱ συμμαχικὰ ναυτικὰ δυνάμεις ἐπηγούνησαν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Τουρκικοὺς καὶ Βουλγαρικοὺς ἀγυαλοὺς.

Ἡ συκοφαντία κατὰ τῆς Ἑπιστήμης Ἑλλάδος ἐχάλκευτο ἐσοκμεμένους ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ ἵνα ἐξενεργῆ τὴν κοινήν γνώμην τῶν λαῶν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων κατ' αὐτῆς καὶ ἐπιτραπῆ πῦσα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καταπέσεις καὶ διὰ τῆς βίας ἐν ἀνάγκῃ ἐπιβολῇ αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν, χωρὶς ν' ἀναλογίζηται ἢ πανώλεθρος φατρία οὗ ἐξέβλαλλεν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσείως βαθὴν καὶ ἀσβεστον μισσηλληνισμόν.

Ὁ Βενιζελισμὸς ἂν ὑπῆρξε μετὰ πεισμάτος ἀμβλύς καὶ τυφλὸς πρὸς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπεδείχθη οὐτανικὴν ἐπίνοιαν περὶ πάσαν σκευωρίαν καὶ διαβολὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπισύρων κατ' αὐτῆς τὴν ἀδιύλλακτον ἐχθρότητα τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν λαῶν αὐτῶν καὶ περὶ τούτων θὰ διαλάθωμεν ἐφεξῆς, διότι αὐτὰ ἐπιτέρησαν τὴν Ἑλλάδα τῶν μεγάλων καὶ πολλῶν ἀγαθῶν τῆς οὐδτερότητος καὶ ἐπῆργεσαν κατ' αὐτῆς πάσας τὰς γνωστέας ταλαιπωρίας καὶ συμφορὰς.

ΠΟΙΑ Η ΕΛΛΗΝΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Διαλογιζομένη καὶ ἀναζητοῦσα τὴν περιγραφήν καὶ παράστασιν ἀληθοῦς οἰκοδεσποίνης, οὗς διέρχεται ἀνίγκη ἐν τῇ φυλῇ μας, ἀνεπέδησα τὴν ὠραίαν καὶ σεμνὴν ταύτην εἰκόνα ἀπὸ τοῦ ἔστυφωτός ἐν τῇ Οἰκονομικῇ του. Ἄγχιον ἂν εἴς τὰ Παρθενάγωγια διδάσκειται ὁ Οἰκονομικὸς οὗτος τῆς Ἀττικῆς μελίσσης, ὡς καλοῦσιν τὸν ἔστυφωτον, καὶ ἂν κατὰ κῆρον ἐπιβάλλωσιν εἰς τὰς μαθητῆρας τῶν ἀνωτέρων τάξεων τὴν ἐκμάθησιν καὶ ἀποστήθισιν εἰ δυνατόν τοῦ Ζ. Κεφαλαίου, ἀποκειμένου τοῦ λόγου περὶ τῶν κατ' οἶκον ἐνασχολήσεων τῆς γυναικὸς Ἐπίκαιρον ἐνομιμάμενον ὅπως παρὰ τὸν ἀντιγράμμα ἐπιφορεῖται δι' ὅσας τῶν φέτων ἀναγνωστῶν δὲν ἠρηθῆσαν νὰ ἀναγνώσωσι τὸ ἐν λόγῳ Κεφάλαιον Ζ', τερπνὴν δὲ ἀνάμνησιν τῶν ὠραίων μαθητικῶν μελετῶν δι' ὅσας ἐτυχον εὐκαιρίας τοιαύτης.

Παριστάται ὁ Σωκράτης συναντῶν Ἰσχυμάχον τινὰ τῶν εὐπάρων Ἀθηναίων ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ συνάπτει διάλογον μετ' αὐτοῦ, εἰς δὲν παρῆται ἀφορμὴν ἢ βεβαίως τοῦ Ἰσχυμάχου εἰς αὐτὸς οὐδὸλως διατρίβει ἐν τῷ οἴκῳ, διότι τὰ ἐν τῇ οἴκῳ εἴνε πάνυ ἱκανῶν νὰ διοικῆ ἡ γυνὴ του.

Φαίνεται οὖν καὶ τότε θὰ ἐπαίνων αἱ ἱκαναὶ οἰκοδέσποιναι, δι' ὅ καὶ ὁ Σωκράτης μετὰ πολλὸν διαφρόντος διερωτᾷ τὸν Ἰσχυμάχον: «Ὑπὸ αὐτῶν ἐξεπαιδεύσασαι τὴν γυναῖκα ὅπως νὰ ἴνε οὐα πρέπει νὰ ἴνε, ἢ ἐλαφρὴ αὐτὴν παρὰ τοῦ πατρός καὶ ἴνε ἡμετέρας γνωρίζουσιν νὰ διοικῆ τὰ προσηκόντα εἰς αὐτήν»

Καὶ τὴν γυναικῶσιν, ὁ Σωκράτης, παρεβόλον αὐτὴν, ἀπαντᾷ ὁ Ἰσχυμάχος, ἀφοῦ δὲν εἴνε ἀκόμη δεκαπενταετη ἠλικίαν, ὅτε ἦλθε πρὸς ἐμὲ, τὸν πρότερον δὲ χρόνον ἔξη ὑπὸ πολλῆς ἐπιμελείας, ὅπως βλεπῆ μὲν ἐλαχίστα, νὰ ἀσπῆ ἐλαχίστα καὶ ἐλαχίστα νὰ ἔρωτᾷ. Ἀν σοὶ φαίνεται ἀρετὸν εἶναι ἴλθε γνωρίζουσα μόνον τὸ νὰ λίσθη ὄρα καὶ νὰ παρασκευάζῃ ἡμίονον καὶ νὰ ἔχη ἰδέα πὸς δίδονται εἰς τὰς θεραπείας τὰ ἔργα τῆς ἐπιουρίας; Ἐπειδὴ τὰ τοῦ μαγεῖριου ἴλθε γνωρίζουσα πάνυ κηλῶς πεπειθεμένη, τὸ ὅποιον εἴνε μέγιστον κατ' ἐμὲ παιδεύματα διὰ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα. Καὶ τίλλα, ἔρωτᾷ, τὸν Ἰσχυμάχον ὁ Σωκράτης, οὗ ἐξεπαιδεύσασαι τὴν γυναῖκα ὅπως νὰ ἴνε ἱκανῆ εἰς ἐπιμελήται ὅσον προσήκει. «Ὁχι, μὰ τὸν Δία, λέγει ὁ Ἰσχυμάχος, εἰμὴ ἀφοῦ ἐδύσα καὶ ἠρηθῆναι εἰς τὸν Θεόν καὶ ἔγω γι' ἐπιτυχῶς διδάσκων καὶ ἐκείνη νὰ μὲνθῆναι τὰ βέλτεστα δι' ἀμφοτέροισ. Καὶ ἡ γυνὴ πολλὰ ὑπσχετο πρὸς τοὺς θεοὺς νὰ γίνῃ οὐα πρέπει, καὶ ἴνε κατὰδῆλος εἴνε δὲν θὰ ἴμελει τῶν διδασκαλιῶν.

Ἀφοῦ ἐγένετο χειροσῆθῃ καὶ ἐξηρωθῆ ὡστε νὰ διαλύγῃ, τὴν ἠρωτήσασαι ὅσως εἴνε μὲν, ὡ γίναι, κατενόσας τίνος ἐνεκα ἐγὼ αὐ ἐλαβὼν καὶ οἱ γονεῖς σου οὗ ἐδύσαν εἰς ἐμὲ, ἀσπῆόμενος δὲ ἐγὼ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ οἱ γονεῖς σου ὕαυ σοὺ τίνα θὰ ἐλαμψάνοντο κηλῶσιν συμπεριτοῦν τοῦ οἴκου καὶ τῶν τέκνων καὶ ἐγὼ ἐξέλεξα οὗ καὶ οἱ γονεῖς, σου ἐμὲ. Ἄν ποτε ὁ Θεὸς δώσῃ τέκνα εἰς ἡμᾶς, τότε θὰ σκεψόμεν περὶ οὐτῶν πὸς τὰ περὶ δούσαν αὐτῶν ὡ, κηλῶσιν, διὰ τὸ ὅ εἴνε κοινὸν ἀρῶν εἰς ἡμᾶς, νὰ ἔχωμεν τοὺς ἀφύστας συμμάχους καὶ γηροκόμους τῶμα ὁ οἴκος οὗτος εἴνε κοινὸς εἰς ἡμᾶς. Διότι καὶ ἐγὼ πάντα

ἔγω ἐκφορεῖ εἰς τὸ κοινὸν καὶ οὗ ὅσα ἐφῆρες πάντα κατέθρας εἰς τὸ κοινὸν, καὶ δὲν πρέπει νὰ διολογίζωμεν ποῖος ἐξ ἡμῶν ἔχει συμβάσει κηλῶσιν τὸν ἀριμῶν, ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ γνωρίζωμεν κηλῶς, οὗ ὅσας ἐκ τῶν δύο εἴνε κηλῶσιν οὐντροπος, αὐτὸς καὶ συμβάσει τὰ κηλῶσιν ὅσα.

Καὶ ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη πρὸς τὸν Ἰσχυμάχον. Τὶ θὰ ἠδυνήσαν ἐγὼ νὰ συμπερῶ μετὰ σοῦ, ποια εἴνε ἡ ἐξέμεις μου; Εἴς οὗ εἴνε πάντα ταῦτα, ἐμοῦ δὲ εἴνε, μοι εἴνε ἡ μήτηρ μου, νὰ σφωρῶ.

Ναί, μὰ τὸν Δία, ἀπαντᾷ ὁ Ἰσχυμάχος, καὶ εἰς ἐμὲ τοῦτο εἴνε ὁ πατήρ μου. Ἄλλ' ἴποιον σφωρῶν ἀνθρώπος καὶ γυναικὸς εἴνε ὅσως οὐα πράττει, πὸς καὶ τὰ ὑπάρχοντα θὰ ἔχωσιν ὡ; κηλῶσιν, καὶ ὅσα ἴλλα πλείεστα θὰ προσέγονται ἐκ τοῦ κηλῶ καὶ δικαίου.

Καὶ τὴ νομίζεις οὗι πράττεισασα ἐγὼ, λέγει ἡ γυνὴ, θὰ σφωρῶν τὸν οἶκον; «Ὅσα οἱ Θεοὶ ἀπέλασαν νὰ δύνασαι, λέγει ὁ Ἰσχυμάχος, καὶ ὅσα ὁ νόμος συνεπαίνει, ταῦτα προσάθει νὰ πράττει ὡς κηλῶσιν. Καὶ τίνα εἴνε ταῦτα, ἔρωτᾷ ἡ γυνὴ. Νομίζω οὗ εἴνε οὐχὶ τὰ ἐλαχίστου ὅσα, ἀπαντᾷ ὁ Ἰσχυμάχος, ἂν μὴ καὶ ἡ ἡμετέρας μελίσα εἰς τὸ σήμερον ἐπιστάθῃ εἰς ἔργα ἐλαχίστου ὅσα. Μοι φαίνεται, ὡ γυναι, οὗ ὅ Θεοὶ πολὺ ἐσοκμεμένους μελίσα συνεπαίνει τὸ ζῆγιος τοῦτο, τὸ ὅποιον καλεῖται ἄρεν καὶ θῆλυ, ὅπως ἴνε ὡφελεῖται εἰς αὐτὸ εἰς τὴν συμψῶσιν.

Πρῶτον μὲν ὅπως μὴ ἐκλίπωσι τὰ γέννη τῶν ζῶων ὑπάρχει τὸ ζῆγιος ὡν τεκνοποιεῖται, ἔπειτα ἵνα ἔχωσιν γηροκόμους, καὶ ἡ διαίτα, ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, δὲν εἴνε ὅπως τῶν κτηνῶν εἰς τὸ ὑπαίθρον, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκη στέγαν, καὶ ἐπιθετῆ καὶ τὴν κρησῶν πάντα εἴνε ἐπανάγκης νὰ σταγῶνται καὶ ἡ παιδοτροφία τῶν νεογνῶν ὑπὸ στέγῃν πρέπει νὰ γέννηται καὶ ἀμφοτέρω ταῦτα ἔχουσιν ἀνάγκην ἐργασίας καὶ ἐπιμελείας τὰ τε ἔνδον καὶ τὰ ἔξω, καὶ τὴν φύσιν ὁ θεὸς παρεσκευάσας τὴν μὲν τῆς γυναικὸς διὰ τὰ οἰκιακὰ ἔργα καὶ ἐπιμελήματα, τὴν δὲ τοῦ ἀνδρός διὰ τὰ ἔξωτερικὰ ἔργα καὶ ἐπιμελήματα.

Ἐλάσας τὴν γυναῖκα καὶ προστάει τὴν ἐπρωτῶν τῶν νεογνῶν τέκνων καὶ μετέδοκε διὰ τοῦτο εἰς αὐτὴν τὴν στροφὴν μεγαλειτέραν ἢ εἰς τὸν ἄνδρα. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν γυναῖκα προστάει ὁ Θεὸς καὶ τὴν φύλαξιν τῶν ἐσοκμεζόμενων εἰς τὸν οἶκον καὶ πρὸς τὴν φύλαξιν δὲν εἴνε χειρότερον νὰ ἴνε διελὴ ἡ ψυχὴ, πλείον μέρος τῆς διελίας μετέδοκεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γυναῖκα ἢ εἰς τὸν ἄνδρα. Γνωρίζων δὲ ὁ Θεὸς οὗ θὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ βοηθῆσῃ, ἐγὼ τῆς ἀδικῆ τῶν ἔχοντα τὰ ἐξωτερικὰ ἔργα, εἰς τοῦτον μετέδοκε κηλῶσιν ὅσως. «Ὅτι δὲ ἀμφοτέροισ πρέπει, νὰ δίδωσι καὶ λαμβάνωσιν, ἴσην εἰς ἀμφοτέροισ ἔδοκε τὴν μνήμην καὶ τὴν ἐπιμελείαν, ὡστε νὰ μὴ ἔχη τις νὰ διακρίνη ποῖον γένος τὸ θῆλυ ἢ τὸ ἀρρεν πλεονεκτεῖ περὶ ταῦτα. Καὶ τὸ νὰ ἴνε ἐγκρατεῖς δι' ὅσα πρέπει κατέθεσεν εἰς τὸ μέσον ὁ Θεὸς δι' ἀμφοτέροισ, καὶ ἔδοκεν ἐξουσίαν ὅπως ὅσας εἴνε κηλῶσιν εἴνε ὁ ἀτῆρ εἴτε ἡ γυνὴ οὗτος καὶ νὰ φέρῃ περισσώτερον ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου. Ἐπειδὴ δὲ ἔχουσιν πλεονεχῆ ἀμφοτέροις πρὸς πάντα τὰ ἴδια, διὰ τοῦτο καὶ ἔχουσιν ἀνάγκη ἀλλήλων καὶ τὸ ζῆγιος ἔπειτα ὡφελεῖται εἰς αὐτὰ, ὅσα ἐλλείπουσιν ἀπὸ τοῦ ἐνός δύνανται τὸ φέρων.

Ταῦτα, ὡ γυναι, γνωρίζοντες ὅσα προπέται ν' ὁ θεὸς εἴνε ἔκατον ἔξ ἡμῶν, πρέπει νὰ προσπαθώμεν ὅπως ὡς κηλῶσιν ἐκτελέμεν τὰ πρᾶποντα δι' ἕκαστον συνεπαίνει δὲ καὶ ὁ νόμος αὐτὰ, ὅσας οὐνευγνῆς ἄνδρα

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΤΟΥ

Επί μη ταχέως απωλόμαθα ούκ αν εσώθημεν (Πολυβ)

Ο άπαισιος Βενιζελισμός κατά την τελευταία φάση του (εξόμειθα να ήνε ή τελευταία καιτοι τό τέρως του τό εινε πολυμορφώτατον) παρουσιάζει έντονότερα τά συμπτώματα προσωπικού και εθνικού έκφυλισμού. Α νατρέχοντες εις την Μακεδονικήν περίοδον εν τή κυρίως Έλλάδι και άνευρισκομεν έν Αθήναις την Μακεδονίζουσαν φατριάν, ήτις έν άρχή μόν ύγιαίνουσα πώς έπίστευεν εις την άνόρθωσιν των πόλεως δια διαλλαγής και συμπράξεως μετά του Φιλίππου και ύστερον μετά του Άλε Ξανδρου μετά τον θάνατον θμως του του έξερυλλοθη εις πατριάν μισοπαρων και προδοτικήν, άποτελεσθεύσαν έκ συμφετώδους έθλου άπελευθέρωσαν και παντοίαν τυχούσικων, εστινες και τών χειροτάτων και έντεμάρτων Φυκίωνα κατέδικατον και αυτά τά όχηρα παρέδωκεν εις φρουράς Μακεδονικας και την ξενικήν τυραννίδα έγκαθίστην εν τή τώος άλευθέρη πόλει των Αθηνών.

Ο Βενιζελισμός παρουσιάζει μάλλον την κατάπτωσιν και τον έκφυλισμόν των Έλλήνων κατά τάς άρχάς της Ρωμαϊκής εν Έλλάδι κυριαρχίας, καθ' ήν κατήντησεν ή έκπεφυλισμένη μερίς τούτων να διαφύη την ξένην επί της χώρας κυριαρχίας, την Ρωμαϊκήν, ως σφαιρίαν αδηής και τό κατοήθους ιστοικό όόγμα κατά τον σύγχρονον ιστορικόν Πολύβιον διέτυπωσαν ως εξής:

α Επί μη ταχέως απωλόμαθα ούκ αν εσώθημεν.

Και έγράφη πολλάκις εις τά Βενιζελικά κουρελλόχαρτα και διαλαλήθη υπό του άρειοσάρχου τό όόγμα ότι ή Έλλάς πρέπει ν' άπωλεισθή εις εσώθη. Και μετά πατριωτικής όδύνης πός Έλλην παρακολουθεί την έκπεκτεινομένην επί της Έλλάδος ξενοκρατίαν τή προτροπή και συμπράξει της Βενιζελικής φάρας. Ο Όλιμπος έχλασε έν Κίσαβον ως Κονιαροπατημένον και σήμερα και τό Όλιμπος και ή Έλλάς πάσα παύονται υπό Σενεγαλιών, Άλγερινών, Μαρικινών, Γαούρας, Νοζήλιανδών και παντός άλλου φύλου, τος έποιοι ή φάρα διακηρύττει και χαίρει εις ως σφαιράς της Έλλάδος (!)

Οδύνα πλέον λαμβάνει σήμερα, ειμή τος ένουσιως τυφλώτατους, πό τείνει ό έκφυλισμός και καταστροφώδεις Βενιζελισμούς. Όμιλει ούτος άκόμη περι συνταγματικών άλευθέρων, έν φ χρόνι έπάγγεται παντοία ένα φύλα πός ύποταγήν της Έλλάδος και μηχανάται την κατάλυσιν της Έλληνικής δυναστείας δια δύναμειν έξωτερικών.

Τούτο άνακαλει εις την μνήμην ήμων, την θλίβραν έποχην, καθ' ήν ή πρωτεύουσα της Βυζαντιακής Αυτοκρατορίας διέτρεχε τον μέγιστον κίνδυνον και ό θρησκον μανεις έντός των πολιορκουμένων τειών διεμάχοντο περί προλήψεων και δεσποτισμών κατά τούτο θμως ό περιήγον ούτοι της σημερινής Βενιζελικής φάρας οιτινες πλάηττουσιν την Κωνσταντινούπολιν, τούθ' έπερ ή ιστορία μετά τιμής αναγνωρίζει εις αυτούς.

Ο άρμας και ήρωας Βασιλεύς Κωνσταντίνος ΙΑ' ό Παλαιολόγος έπεσον ήρωϊκώς πός της Πύλης τός Ρωμα νόμ με την παρηγορίαν ότι ή Κωνσταντινούπολις δεν έπρόδθη, και άλγώς ή Κερκοπούλη δι ής εισήλασαν λάθρα οι Γενταίοντες έχε λησμονήθη άνοικτή, δεν ήνεώθηθ θμως διά προσόλας, ένφ ή Βενιζελική φάρα παραβείθε τά πάντα εις την διακρίσιν των ζώνων και την Έλλάδα λιμώτουςαν και δεδεμένην εις αυτούς.

Ο Γερακάκης Αιμπεράκης κατά τον πόλεμον μεταξύ Ένετων και Τούρκων τώ 1691 συνετέθη μετά τούρκων και στυματίζεται δια τούτο υπό τινων ως προδότης ένφ οι καιουτο ν' άμφιβάλλη άν ήτο προτιμότερα ή Ένετική της Τουρκικής κυριαρχίας.

Πώς θμως πρέπει να χαρακτηρισθήσιν έκτοι οιτινες πλάηττουσιν την νεωτέραν ένδοξον Έλληνικήν δυναστεία και έπάγονται κατά της έλευθέρως Έλλάδος ζένας ένυμειν ένα σωρίων αυτην άκουσιν εις όδθθρον πόλεμον επί μεγίστων κινδύνων τός Έλληνισμός.

Άλλά και τούτων πολλή χείρνα μηχανάται και σκυροει ό άνόσιος Βενιζελισμός κατά της ύποστάσεως αυτής τός Έλληνισμός. Ο ήγέτης των συντηρητ. έν Άγγλία κ. Μπόναρ— Λα διεκήρυξε πρό τινος εις ή Βασιλεία εις ό άποχρονιασός Άιθως της Βρεταν. αυτοκρατορίας και άν τούτο εις νε άληθής δια την κοσμοκράτειραν

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Την π. Κυριακήν κατά τάς πρωϊνάς ώρας έτελέσθη ή Σχολική εορτή τός Παρθενωγαγειου κατά την ένορίαν Άγ. Αντωνίου διατελούντος υπό την εδδοσαμοτάτην διεύθυνσιν της εδπαίδευτου Δεσποτινίδος Χαριτίνης Χατζηγαβριήλ.

Από έτών εινα ήδη γνωστή ή εξαίρετος έν τώ Παρθενωγαγειω τούτω έργασία και αι κατά την εορτήν ταύτην γινόμενα επιδείξεις περιοσώς κατέδειξαν ότι εξακολουθεί αυτη μετ' άδιαπτώτου ζήλου.

Μετά την νανομομένην λογοδοσίαν υπό της διευθύνουσας αιμαθήτριας έκ πασών των τάξεων και πάσης ήλικίας έτετέλεσαν άπαργελλας, ών ή έκλογή ήράνη λίαν περιεκομμένη και σκόπιμος διότι τά θέματα τούτων άντιστοίχουν εις την ελην άγαγήν και μόρφωσιν αυτών, ή ό έκτέλεσις αυτών, ως πάντοτε έν τώ Παρθενωγαγειω τούτω, κατέδειξεν ότι από έτών ήδη έχει άποσκοραμισθή άπ' αυτού ό παραγαλαμδς, ή μηχανική και άουθενήτος μάθησις, ήτις άποταλεί την πληγήν της κορασιακής παιδεύσεως.

Πάντα σχεδόν τά κόροσια ήράνησιν δια και ήνδρον και συνηθάνοντα όσα έλεγον και άπήγγελλον και τινά τούτων έπαθάνοντο μέχρι δακρύων, και ή στάσις και τό θάρος, και αι χειρονομια και ή έκφρασις δηλ θά ήσαν ζηλευτά εις κόρας μεγαλοπόλεων και των άνωτάτων κοινωνικών τάξεων.

Μαγυρομέρα όλον τό παρασάιν εις την εορτήν ταύτην πολυλήθθησαν άκροατήρον, τό όποιον παρηκολούθησε μέχρι τέλους μετά προσοχής ένισταμένης και κατεχειροκρότησεν ειλικρινώς πάσας τάς μαθήτριας, και δικαίως ό δημόσιος έπαινος προσήκει εις εις την αξίω. διεύθυνσιν και τό φιλότιμον διδακτικόν προσωπικόν αυτου.

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τή μ. μ. της π. Κυριακής έγένετο αι επιδείξεις τός Έπαγγελατικού Τμήματος τός Παρθενωγαγειου Φανερωμένης, διατελούντος υπό την άμμοσιν διεύθυνσιν της αξίω. Δεσποτινίδος Μαρίας Η. Περούδου, πινυόουου διδασκαλοσής και ως ύποτροφόν της Βιτωκριανης ύποτροφίας σπουδασόλας τό οικουρικα πάντα έν Άγγλία.

Ανυποχώς ούδεμία υπό των άρμοδιών εχε ληφθή πρόνοια ύπερ της ένκοσμιας και τάξεως έν τή αίθούσθ, και αι επιδείξεις έγένοντο έν μέσθ συρφετώδους άταξίας και θουρόδου των άγνιών και των τριόδων.

Έν μέσθ τούτου περιβάλλοντος αι μαθήτρια τός Διδακκαλιού και αι τός Έπαγγελατικού τμήματος έτετέλεσαν επιδείξεις κοπικής και ραπτικής έξωτερικών γυναικείων ένδυμάτων και πιλοπιλας, μεθ' ικανής εγχευρίας και έπινυχίας υπό την επίβλεψιν των ειδικών διδασκαλοσών Διδων Ναυοικας Χριστοφίδου και Αλεξάνδρου Λιαοιδου.

ΟΙΚΟΥΡΙΚΑ.

Έν τώ μεταξύ διάφοροι μαθήτρια έτετέλεσαν υπό την εποπείαν της αξίω. Ανιδως Μαρίας Περούδου διάφορα έργα οικουρικα. Πλός άπορροφούχων, δαντέλας, σιδήρωμα κεντήματος, καθαρσός μαχαιρών, περονίων και κοχλιαρίων, μεταφορά άσθενούς, άλλαγή κίνουοκασιούτων.

Τά της γαστρος.

Παγωτόν, κεφαλί με άσπρον σάλιον, κροκέτις, πιλοκακία, κέικ σοκολάτας, κέικ αλάτων, ιρλανδικόν γαζλί (Irish Stew),

μακαρόνια φρούτων Dinner rolls, διατήριος κρέατος, αγγών (κατά δύο τρώπους.)

Τά δεδωχθέντα δι' όλου τός έτους έν τή Έπαγγελατική Σχολή εινα τά εξής:

Οικουρικα. Σάρωμα και έσοκονισμα ούλας και έπιπλων. Καθαρισμός ύποπινάκων. Παρασκευή σκευασίας πός καθαρισμόν και διατήριαν έπιπλων. Καθαρισμός άνηκεμένων έθρεακίων. Καθαρισμός και στήλασις μαχαιρών, περονίων, κοχλιαρίων. Καθαρισμός σιδήρω, εστίας.

Μαγαρεσική. Διαμεισμός Κρέατος.—Κρέας βραστόν, γαζλί, ψητόν.—διάφορα ειδή σάλτσας.—Κεφαλίκι βραστό.—Λαχανικά βραστά.—Κροκέτις, μακαρόνια φρούτων.—Μαγιονέζ.—(cheese strais) —Διάφορα ειδή κέικ.—Dinner rolls.—Fruit tart.—Jam tart.—Lemon cheese.—Πισκοτάκια.—Κρέμες, παγωτά.—Διατήριος διαφόρων τροφίμων (κρέατος, ψών κ. ά.)

Μαθητική. Πλός άπορροφούχων, μαλλίνων, μεταξωτών, πασομάων κ.ά.—Σιδήρωμα και στήλασις περιλιμίων, άπορροφούχων και διαφόρων άλλων όφραμάτων.—Πλός αι σιδήρωμα δαντέλας, κεντήματος κ. ά.—Διάφορα ειδή κοικλικών σιδήρωματος (rimping), σιδήρωμα και δίπλωμα χειρομάκτων, καθαρισμός σιδήρου.

Νοσηλευτική και πρώτα έσοθήσει. Περιθαλής άσθενούς, δοματίου άσθενούς, άλλιας σινδωνών άσθενούς.—Διάφορα ειδή επιδείξεων.—Μετακόμις άσθενούς έκ τός τόπου τός ύστέρηματος.—Θεραπεία, έγκυμίσια, έξαρθρώσεων, δηγμάτων.—Πρωτοίσιος δηλητηριασθέντος, λιποθυμίας, αιμορροαγούστος.

Επιθεωρητική έσωτερικών και έξωτερικών ένδυμάτων, περικνημίδων κ. ά.

Κόπη και ραφή έσωτερικών ένδυμάτων. Ολοική ραπτική, Τροσόν.

Τά άνωτέρω ειδήθήσαν υπό της της Δος Μαρίας Η. Περούδου. Ραφή έξωτερικών ένδυμάτων θεσπηκτικόν και πρακτικόν υπό της Δος Ναυοικας Χριστοφίδου.

Μηλοποιία και άνθοποιία υπό της Δος Αλεξάνδρου Λιαοιδου.

ΕΣΟΦΑΙ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Την π. Πέμπτην έγένετο ψηφοφορία έν Λευκωσία πός έκλογην Σχολ. Έπιτροπείας, παρετηρήθη δε έν τή περιπτώσει ταύτη πολύ ζήρον θσον και εγχενός τό ένδιαφέρον των συμπολιτών ήμων, διότι έκ 1800 ψηφοφόρων προσήλθον εις τάς κάλπας 1050, όσοι ούδέποτε πρότερον, ή ψηφοφορία δε διεξήχθη μετά παραδειγματικής εσοκασίας και ύπερπειλας.

Η ψηφοφορία έπερατώθη τή 6 μ. μ. και ή διαλογή έγένετο τή 11 η μ. της έπομοσής ήτις έδειξε τά έπόμενα άποτελέσματα:

Table with 2 columns: Name and Votes. Includes Αριστόδ. Φανιεύς (719), Α. Χ. Σεβέρης (717), Ν. Καταλάνος (658), Μ. Σκουφαρίδης (629), Ν. Δέρβης (610), Α. Ατασίδης (588), Χρ. Καλαβρός (581), Ν. Γ. Τακωβίδης (580), Ι. Μιχαηλίδης (492), Ι. Νικολαΐδης (480).

Τούτων οι έπτά πρώτοι πλειοψηφόντες άποτελοσιν την Σχολ. Έπιτροπείαν δια την διετίαν 1917-19.

Έν Αίρρακι ή Σχολ. Έπιτροπεία άνευ ψηφοφορίας άπετελέσθη έκ των κ. κ. Άντ. Γραμμενοπούλου, Μενδ. Εύσταθίου, ως Ταμίου, Οδ. Εύρυβιδου, ως Γραμμενίου, Γ. Αραδιπιώτου, Χρ. Καλλίου, Γ. Ν. Δημητρίου και Θεοχ. Μαραθεύτου.

Έν Βαρσοβίς ειδή ψηφοφορίας άνετέλεσαν Σχολ. Έπιτροποι οι κ. κ. Χρ. Εδ. Λοΐζου, Πολ. Γεωργίου, Έπ. Κοκκώνης, Μιχ. Γ. Μιχαηλίδης, Φιλ. Αράστη, Α. Ζαλομυλίδης, και Ζαχαρίας Ρ. Σπητηρίου.

Έν Κορυνητά άνευ ψηφοφορίας την Σχολ. Έπιτροπείαν άπέτελεσαν οι κ. κ. Γ. Λοΐζης, Ν. Καρατζής, Ι. Γ. Βασιλείου, Γ. Κρανιδιώτης, Σπ. Χαραλαμπίδης, Ν. Λοΐζου και Παρασκεύα Αγαθαγγελού.

Έν Αρσινόη διδή ψηφοφορίας άνετέλεσαν Σχολ. Έπιτροποι οι κ. κ. Πολ. Κωνσταντινίδης, Δ. Ρωσσίδης, Χρ. Ρούσος, Χριστ. Ρωσσίδης, Α. Πασιδής, Κ. Λαντίτης και Ι. Πιερίης.

Έν Καραβά έν έμορνωτή την Σχολ. Έπιτροπείαν άπέτελεσαν οι κ. κ. Ι. Πηγάσιου, Ιατρέα, Πιερίης Χ' Λοΐκα, Χριστόδ. χ. Κυριάκου, Σαφά

κλής Τόρα και Σοφοκλής Χ. Μούσουλ. Έν Τρικόμη έν έμορνωτή έκτέλεσαν Σχ. Έπιτροποι οι κ. κ. Άνθρ. Κωνσταντινίδης, Πρόεδρος, Γ. Κουμπίδης, Κλ. Ταυνίκολα, Π. χ. Δημητρίου και Μ. Χ. Λοΐζη.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΑΤΑΤΩΝ

Μεγάλη τάξις γεωργών επεδόθησαν εις την καλλιέργειαν πατατών διαδυσαντες πός τούτο κεφαλίκα σημάτι τάς άνόρθων φρεάτων, έχκατάστασιν σιδήρων υδριών (άλακατιών) και εις λιπάσματα, πάντα έκ ταύτα εινα πολύ υπερτιμημένα. Η δαπάνη κατά σκάλαν καλλιέργειας πατατών ύπολογίζεται και' άλάχιστον θρον εις £16, ή δε παραγωγή έφτος κατά σκάλαν ύστέρησε των προηγθέντων έτών, ή συνολική έμωσ παραγωγή ένεκα της πολλής εφύετρας καλλιέργειας ηξήθη μεγάλη.

Η Κυβέρνησις έκ προνοίας άνηγχεσε τών εξαγωγών πατατών δια τό έτος τούτο, ένεκα καθυστερήσεως της συγκομιδής των δημητριακών. Εινα έντοστος άληθής ότι και άν επετρέπη τό εξαγωγή εις Άγγλον, δεν θα έπείρισκον έκεί καλλιτέρας των έν Κόπρω τιμών.

Ζήτημα σοβαρώτατον δια τούς γεωργούς εινα ή κατανάλωσις, και αυτη εινα πολύ κατωτέρα της προσφοράς και ή τιμή των πατατών εξέπεσε πολύ χαμηλή, άλλα και εις τάς χαμηλές ταύτας τιμές ή κατανάλωσις δεν ηξήθη έκπαρκώς. Έκ τούτου ύπαρχει κίνδυνος να σαπή και κατασραφή μέγα μέρος της συγκομιδής των πατατών και εις τούτο οι άρμαδιωί πρέπει να έπιστήσων την προσοχήν αυτών.

Ημεις ύποβάλλομεν την γνώμην ότι έφσον ύπαρχει καιρός να γίνη ελεστική ως όλόν τε χρήσις πατατών εις την άρτοποιίαν, έξοικονομώμενων ούτω τός σίτου και της κρήνης.

Τά δύο συνεργατικά Άρτοποιεία έν Λευκωσία καθήκον έχουσι να έκτελέσωσι πρώτα τό πείραμα τούτο, παρασκευάζοντα μέρος τός άρτου αυτών εκ σίτου και πατατών, και άν εδρσθή έκ και ή ποιότης τός άρτου εινα καλλιτέρα—ως εινα βέβαιον—και ή τιμή συμφερόσασ, τότε να μετέλθουν συστηματικώς την άρτοποιίαν τών πατατών, και εινα βέβαιον ότι αυτη θα γενικευθή και έν Λευκωσία και εις τάς άλλας πόλεις της Νήσου και ούτω θα γίνωμεν αυτάρκεις δια τον άνεστος πολεμικόν έτος.

Η Κυβέρνησις, τά κατά πόλες Δημηργεία όφίλοισι σπουδασίως και συντόσως να μελετήσων τό ζήτημα τών πατατών διότι εινα σπουδαίοντα δια την αυτάρκειαν της Νήσου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ

Ο έν Λευκωσία διδασκαλικός ένδεσμος θέτων ύπ' έψη των κ. κ. διδασκαλών τό άελεσφόρητον πάντων πών γενομένων παρά τή Κυβερνήσει παραστάσεων πός ελλογον αήθσιν της κυβερν. χρηργίας ποιείται έκκλησίαν πός αυτούς έπας πός διαμάρτυριαν άπόσχωσι των θερνών γεωργ. μαθημάτων ίχνογραφίας, γυμναστικής και ιλιδικής, τό έπίδοματος δια τά μαθήματα ταύτα λαμβανόμενον έκ της και άλλως ήλιοχρηστάτης πός τούς διδασκάλους κυβερν. χρηργίας.

Συνιστά ό Διδ. Σύνδεσμος την έδρσιν έπιβοηθητικόν ταμείου πός βοήθειαν των άπόρων διδασκάλων, και ως πυρήν τούτου να γένηται τό έγκριτόν ποσόν £ 60 δια θερνά μαθήματα.

Την γενικήν άπαιτήσιν των διδασκάλων παρά των Χωρικων κοινοτήτων πός αήθσιν της μεσοδοσίας κατά 30 σ/ο.

Την συγκρότησιν τοπικών συνελύσεων και την υπογραφήν συντοσχετικών έγγραφων έκ ή Έπιτροπεία τός Σύνδεσμου θ' άποστείλη εις διάφορα κέντρα, και προσκαλει έν τέλει τούς κ. κ. διδασκάλους εις έννοσιν και συσσωμάτωσιν πός βελτίωσιν της οικονομικής καταστάσεως αυτών.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΈΝ ΜΟΡΦΩΣ τή πρωτοβουλία τός νεοσυστάτος έκεί Άναγνωστηρίου και τή εινα εν συμπράξει ύφου έρασιεργών έδρασην τή π. Κοριακή έννοσιν πάσης εγχεσιν της Κοινότητος, τό γνωστόν παρ ήμιν πατριωτικόν όόγμα.

«Ο Μπαζόςος Εκταλλήρης» έν ένδομοσός νεός και άκαταύτως Ι. Αταός κ. Χρ. Οικονομικής πρέσβης της διδασκαλίας τών υφών άναλυσιν έλέρας τός φρας των έπ. Αδόφων πάλμων και τά

τρόπια τούτων, και έμόρνωσιν τός ένδξου Στρατηλάτου και Νικητός Βασιλεύς Κωνσταντίνος ΙΒ' την στρατηγικήν μεγαλοφυίαν, την πολιτικήν περινοίαν και την υπέρροχον φιλοπατριάν δι' ήν τά πάντα έπραξε και τά πάντα ύπέμεινεν ύπερ της φιλόφνης πατριδας.

Η έσοκαλία τός όόμου κατάβλεπε και άνεδοούσασ τό ήλθός των θανάτων, έζητήθη δε ή έπανάληξις αυτου δια τήν εορτήν Κυριακήν 18ην Ιουνίου. Τήν διδασκαλίαν έπέστειλεν άκόν της Έλλάδος άεφανόσασ τον τάρον τός Βελισσορίου και των άλλων ήρώων. Ο κάλλιτος διδασκαλός κ. Μ. Θεοδούλου, ό διακομής, άσ και τήν σκηνήν, έφέτελεσ δια τετρακόσους διαφόρους πατριωτικάς και άλλας μουσικάς συνθέσεις.

Οι άγαθοί άργάται της εθνικής ιδέας έν κούφω τής θρηκτικώ και μάλιστα της άλυτρώτου πατριδος εινα εξοί: τιμής και έννομοσύνης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Αναλογίζομαι τό βάρος των άνατεθεισών μοι εδνών έν τώ έμω μέρει υπό της τιμίας ψήφου των φιλομοσών συμπολιτών και θά έλόγιον εδνική έμωδιον άν ήθελον δινηρήν ν' άναποκριθώ έκ τός δικαίας αξιώσεως αυτών μετά πάντων των αξιοτίμων συναδέλφων. Πάσα θα γένηται προσοπάθεια ύπό της άνυψώσεως των ήμετέρων Έκπαιδευτηρίων εις την περιόσην της μεγάλης Ιδιικής άποστολής αυτών και πών έπιπροσδοσών θά άρδη τή βοήθεια έν άνάγη της Κοινότητος, ής θά ζητήται ή άμμοσός άντίληψης και βοήθεια. Έν Λευκωσία τή 12/6/1917. Μετά τιμής Ν. Εκταλάνος.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Πρός τούς τιμήσαντας έκ των αξιοτιμων συμπολιτών την όρραψην μου κάληπν δια της λευκής των ψήφου άποδίδω τάς ελικρινείς μου ευχαριστίας, πός δε τούς καταψήφισάντας με δηλώ έκ βάθους καρδίας έκ ούδεμίαν και' αυτών αίσθάνομαι άντιπαθείαν, δυσάρεσκον ή ψυχρότητα. Πάντας δε άδικηρώς κατατάσσω έν τή συνείδησί μου έν λογ μόρα. Μετά τιμής Γ. Νικολαΐδης.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Τά όνόματα των αίτητών δια την άνω Σχολήν δέον να άποσταλώσων τάχιστα πός τον Διευθυντή της Γεωργίας έν Λευκωσία. Οι φοιτήσαντες εις σχολήν Μέσης Παιδείας προτιμώσων. Όριον ήλικίας 18 έως 20 έτών. Η χειμερινή περίοδος άρχεται 1 Οκτωβρίου. Εις όλου τός μαθητάς παρέχεται οίκημα δωρεάν. Η αίτησις να δηλοί τό όνομα και την ήλικίαν τός αίτητού, πώς έξομαδεύθη, τό όνομα και άπάγγελμα τός πατρός του και εάν ούτος κατέχη κτηματικην περιουσίαν ή μή. Δια περαιτέρω πληροφορίας άποταθήτω πός τον Διευθυντή της Γεωργίας έν Λευκωσία. W. Bevan. Διευθυντής της Γεωργίας.

ΛΑΪΚΟΣ ΣΤΗΝΕΡ. ΣΤΗΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

Γίνεαι γνωστόν εις τούς κ. κ. μέτοχους τός ήμετέρον Σύνδεσμον ότι έξετυώθη τό Κατασκήνόν αυτου και πωλείται άντι 2 γρ. έκαστον τεύχος. Εινα επάνομους έκαστος μέτοχος να έχη έν άντίμιστον ένα γνωσίζη τάς ύποχρεώσεως τάς δια δικαιώματα του. Άπευθυντέον πός τον Ταμίαν τός Σύνδεσμου κ. Θ. Πανταρήν. Έν Λευκωσία. (Έκ τός Γραφείου).

ΜΕΤΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κτήμα της Γ. Μονής Κύκου ονομαζόμενον 'Ηρακλειδών (Οβός) παρ τον Γερόκωνον κείμενον. Περιλαμβάνει 60 στρέματα γής λίαν καταλλήλου δια κτηνοτροφίαν ως και διά πόνων άλλων καλλιέργειαν, άφρονον όον-δισορ, άποθηκεύμενον εις μεγάλην δευμηνήν και άρθερον δλην την έκτιον τός κτημάτων, επί πλέον 100 περίσσι δένδρον, τά πλείστα ελαιόδένδρα και σικαί, οίκημα, άποθήκας και καλαμώνια. Έκ τής γής τής ταύτης 10 στρέματα ίνε άποθόμενοι ως άπευθυντέοι πός τον κ. Π. Αθηνόδωρον εις Γερόκωνον.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΔΑΡΝΑΚΟΣ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1910 ΠΛΗΡΗΣ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ανεγνωρισμένη υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως ως Ισότημος προς τας εν Ελλάδι Δημοσίας Εμπορικής Σχολάς δια της υπ' αρ. 43456 της 13ης Οκτωβρίου 1914 απόφασως του εν Ελλάδι Υπουργείου της Εθνικής Οικονομίας.

Γίνονται δεκτοί εξωτερικοί και οικότροφοι μαθηταί. Τροφεία και Διδαστρα εις πάντας προστά.

Δια πλειοτέρας πληροφορίας απευθυνθέντες: ΚΩΝ Ο. ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΝ Γραμματέα Εκπαιδευτικής Επιτροπής ΔΑΡΝΑΚΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρ' ελην την πικράν και την δυνήν ην προξενούσιν α' διάφοροι εκ της ξενοκρατούμενης πράγματι 'Ελλάδος άγγελαι, και ήμεις αναγινόμενοι υπ' ανάγκης και εις τούς αναγκάστους ήμῶν μεταδιδόμεν αὐτάς...

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η διαβολή και ή συκοφαντία παρακολουθεῖται τῶν Βασιλέα Κωνσταντίνου και μακράν του θρόνου του και μακράν της Ελλάδος, ως μαρτυροῦσι τά ἐπόμενα τηλεγραφήματα.

3)16.—Πρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησε πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην ἐπιστολήν ἐν ἣ γράφει:

Καταλείπων τὴν πολυφιλήτων μου χώραν, οἶς ἀπευθύνω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας. Ἐξακολουθεῖτε προσφέροντες τὰς υπηρεσίας σας πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἴδιον μου βασιλεῖον. Σὺς ἐκφράζω τὸ ἔμπαθος μου καὶ τὸ ἄνυμνος τῆς Βασιλείας τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἀφοσίωσιν ἣν ἐπέδειξατε πρὸς ἡμῖς εἰς ὀδύνην στερῶν.

Λούγκανο, 1)19.—Ὁ πρῶτος βασιλεὺς Κωνσταντίνος μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἐκ 30 προσώπων ἐβίβει σήμερον.

Ρώμη, 7)20.—Ὁ πρῶτος βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἀπέβη εἰς Λούγκανον τῆς Ἑβριτίας, ὅπου ἐδέχθη τὴν ἐπισημὴν τῶν προξένων Γερμανίας καὶ Αἰθιοπίας.

Ὁ πρῶτος βασιλεὺς ἀναχωρεῖ διὰ τὸ Σαιν Μαρί.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι ὁ πρ. Βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐπέλατται εἰς Βερολίον.

Ἀθήναι, 7)20.—Ὁ πρ. βασιλεὺς Κωνσταντίνος ἐβίβασε τὸ βράδυ τῆς 19)19, ὃς ἐπὶ συνταγματικῆς ἀδελφότητι, διοικητικῆς τοῦ στρατιωτοῦ, οὐμματος τῆς περιφερείας, ἐπιμελείας τῶν Κωνσταντίνου ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑβριτίας κυβερνήσεως. Τὸ τριάντον ἀναχώρησαν εἰς Λούγκανον, ὅπου ὁ πρ. βασιλεὺς θὰ παραμείνῃ ἐὰν μὴ κρινθῆται ἄνευ ἀναχώρησιν εἰς Τόβν.

Λούγκανον, 7)20.—Ὁ Κωνσταντίνος ἀφίχεται εἰς τὴν Ἑβριτία συνομιλεῖ γένειο καὶ ὁμοίως ὑπὸ τῶν ἐξ ἰόν σπαιθῶν κατακίον, οἰκίνας ἐπιβίβων αἰών.

9)21. Μία γυνὴ ἦτις ἐπειρήθη εἰς

Λούγκανον νὰ κυπρήσῃ τὸν πρῶτον Βασιλέα Κωνσταντίνον, συνελήθη.

Ζυρίχη 7)20.—Ὁ Κωνσταντίνος ἐγιοιουάθη ἀπόψε κατὰ τὴν ἀφίξιν του εἰς Λούγκανον καὶ βραδύτερον, ἐνῶ περιεπατεῖ πρὸ τῆς λίμνης, τὸ πλῆθος κατέστη τοσοῦτον ἀπειλητικόν, ὥστε ὁ πρῶτος βασιλεὺς ὑπεκρέθη καὶ φύγη πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον του. Βραδύτερον αὐτοκίνητον συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ὠδήγησε τὸν Κωνσταντίνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Λονδίον 8)21. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λούγκανου, ὁ κ. Στρέϊτ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πρῶτος βασιλεὺς Κωνσταντίνος προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γερμανίαν. Στρατηγεῖν ὅπου εὐρίσκειται ὁ Κάιζερ. Ὁ Κωνσταντίνος ὅμως δὲν θὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν ἀλλὰ θὰ μετῆ εἰς Λούγκανον. Ἀναφέρεται ὅτι ὁ πρῶτος βασιλεὺς Κωνσταντίνος προτίθεται νὰ μεταβῇ εἰς τὴν κοιλίαν του Νταφὸς πρὸς θεοράφειαν τοῦ τραυματίου του, ἐντοῦτος φαίνεται τὸ ταξιδίον του ἀποβλέπει ὅπως εὐρίσκειται πλησίον τῶν αὐστριακῶν συνορῶν.

Λούγκανον 8)21.—Ὁ Κωνσταντίνος μετῆ εἰς Τσῶν τῆς επαρχίας Γκρὸζβν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Τὸ διζγγέλιμα τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου Β'.

Τὸ διζγγέλιμα τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου Β' ἐν τηλεγραφικῆ περιλήψει ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἀθήναι, 3)16.—Καθ' ἣν στιγμήν ἐσβασιλεύει μου πατὴρ προσέβην ὑπὸ τὴν θυσίαν πρὸς τὴν πατρίδα μοι ἐμπιστεύεται τὰ βαρέα καθήκοντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ, ἔσομαι τοῦ Ἐθνοῦ, ὅπως ἐπισκοπῶ τῆς δεξιότητός μου, προστατεύω τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν ἐπιβίβωμεν ἡνωμένην καὶ ἰσχυράν.

Ἐν τῇ ἐβδὴν μου, εἰ ἀποχωρήσωμαι, ὑπὸ συνθήκας τῶσαν ἔδουνηράς, τὸς προσφιλεστάτου πατρός μου, ἔχω ὡς μόνον παρηγορίαν, εἰ ἐπέλω τὴν ἐλπίαν τοῦ ἐντολήν, τὴν ὅπου νὰ προσπαθῶ εἰς ἔλπον μου τῶν δυνάμεων νὰ ἐκπληρώσω στοιχὸν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ τὰ σημεῖωσαντὰ τῶσαν λαμπρῶς τὴν βασιλείαν μου, τῇ συναντιλῆψαι τοῦ λαοῦ, ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ἑλπίου ἀσπρῆται ἡ ἑλληνικὴ δυναστεία.

Ἐχω τὴν βεβαιότητα πεποιθῆσθαι εἰς ὑπακούσαν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ πατρός μου ὅλας διὰ τῆς ὑποταγῆς τοῦ θὰ συντελέσῃ ὅπως ἔμοῦ διηγ-

θῶμεν νὰ ἐξαγάγωμεν τὴν πολυφιλήτων Πατρίδα μας ἀπὸ τῆς ἐν ἣ εὐρίσκειται καταστάσεως.

Ἀθήναι 7)20.—Ὁ Βασιλεὺς Ἀλεξάνδρος ἀπήντησε πρὸς τὸν προθυποῦργον κ. Ζαΐμην τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Παρακολουθῶ μετὰ ζωηροῦ διαφροντος τὰς προσπάθειας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνώσεως τῆς χώρας. Τὸ ἐπ' ἐμοί, παραμένον πιστὸς θεματοφύλαξ τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου τῆς χώρας καὶ ἀλήθους ἐμπιστοσύνης ὡς πρὸς τὰς εἰμενῆς διαθέσεις τῶν ἠνωμένων, εἶμαι πρόθυμος ὅπως συνεργασθῶ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν καταρτίσιν τῶν πνευμάτων καὶ τὴν συμφιλίωσιν τοῦ ἔθνους.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλεξάνδρος ἠρνήθη νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ ἀνάκτορον τῆς Δεκελείας, καὶ ἐγκατέστη προσωρινῶς εἰς Κηφισίον, καὶ ἡ ἀπόφασίς του αὐτὴ θεωρεῖται ὡς ἀπέδειξε ὅτι ἡ παρούσα κατάσταση, εἶνε πρῶτην.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ὁ Βενιζελισμὸς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν ἀθλιος ἔχει καὶ τὴν πολιτικὴν ἀναρχίαν. Ἀποῦ ἐπισφύρεσαν ὅσα ἠδυνήθη δευὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ ξένων δυνάμεων ἐταπεινώσει καὶ ἀφώπλισε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἀπιστέργουν αὐτὸν τοῦ ἐνδύξου Βασιλέως τοῦ Κωνσταντίνου, δὲν τολμᾷ νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἀρχὴν ἐξ ἐνέμων μέσων καὶ ἐπικαλεῖται πάντοτε τὰς ξενικὰς δυνάμεις.

Χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Ἀθήναι, 6)19.—Πάντες οἱ ἔχοντες καί: εἰς βάρος του, ἀνησυχῶσαν κατόπι τῆς εἰδήσεως, ὅτι μέγας ἀριθμὸς στρατιωτῶν ἀξωματικῶν καὶ πολιτικῶν θὰ ἀπελαθῶν, θὰ ἀπομαρτυροῦν ἢ θὰ τεθῶν ὑπὸ ἐπιτήρησιν.

Ὁι Βενιζελικοὶ δὲν ἀποκρίνεται τὴν χάριν των ὅτι ἡ τιμωρία ἀναμένει ἐκείνους οἵτινες εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὰ γεγονότα τοῦ π. Δεκεμβρίου καὶ τὸς σκληρὰς δειμασίας εἰς ἡ δειφλήθησαν οἱ φιλελευθέροι κατὰ τὸς ἔξ τελευταίους μῆνας.

Ἐὰρχονος λόγου νὰ πιστευταί ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης θὰ καταστῇ δημοφιλέστατος ἐν Ἀθήναις. Φαίνεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Δούμανης καὶ ὁ συνταγματάρχης Μεταξᾶς θὰ περιορισθῶν ἐν τινὶ νήσῳ, καὶ ὁ Γούναρης καὶ ἀριθμὸς τῶν δορυφόρων του θ' ἀπελαθῶν εἰς Ἰσταντίναν.

7)21.—Τριάντωνα καὶ ἐν πρόσωπα θὰ ἀπελαθῶν ἕτερα δὲ 103 θὰ μεταφερθῶν εἰς μέρη, ὅπουθεν πῶσα ἀπὸδρασις εἶνε ἀδύνατος.

8)21.—Ἐξ πολιτικοῦ ἔθροιστο, ἐν ὅς καὶ ὁ κ. Γούναρης, Δούμανης, Μεταξᾶς, καὶ ἰ. Δραγοῦνης ἐπιβιβασθῶν, θὰ τοῖς ἐπιτραπῇ δὲ νὰ μείνουν ὀπουδήποτε τῆς Γαλλίας ἐκτός τῶν Παρισίων.

Τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα ἐντοῦτος ἀπαγορεύει ἀπαλύτως τὴν ἀπέλασιν ἢ ἔξορσαν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τὴν ἀφαρέσιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ὁ κ. Βενιζελισμὸς ὅμως ἐπικαλεῖται τὸ Σύνταγμα πάντοτε καὶ χάριν τοῦ Συντάγματος ἐπικαλεσθῆ καὶ ἐπὶ τυχὴ τὴν ἐνοπλίαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπέβαν δυνάμεις ξένων πρὸς ἐκθρόνισιν τοῦ Βασ. Κωνσταντίνου. Καὶ ὅμως κόπεται ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, πὸς δὲ θὰ ἀναστῆθῃ καὶ θὰ ἐβραυθῇ τὸ ταλαίπωρον Ἑλληνικὸν Σύνταγμα διατηρῆναι τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

Παρίσιον 7)20. Συντάξις τῆς Ἀθηναικῆς Παιδείας τοῦ ἀνεέντευ-εἰν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἐπιτελευτῶν Συναγματικῶν δυνάμεων ἐν Πειραιῇ, ὅπως μετὰ τῶν ἑλλήνων εἰς ἡ ἀποστολῆ τῶν Συναγματικῶν ἀλήθιαν εἶναι οἱ ὅσοι θέσσαι τίματα εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπιτελευτῶν καὶ τὸ τριποποτικὸν ἐν Ἑλλάδι καθιστῶν, ἀφίοντες τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀποφασισμοῦ πρὸς τὸν ἐσωτερικῶν τῶν ὑποθέσεων.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῶν Συναγματικῶν ἀπεφασίαν τὸν ἀποφασισμὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδίαν τῶν κατακίον Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν.

Πάντες οἱ σιδηροδρομοὶ τῆς Θεσσαλίας καταλήθησαν ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν.

Λονδίον 7)20.—Ὁ Βενιζελισμὸς ἐβλήθη ἐπέσει ἔχει τὴν συνταγματικὴν πλειονοψηφίαν ἐν Ἑλλάδι πρὸς νὰ κινήσῃ εἰς Ἀθήνας.

Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἀποκατάξει.

Ἀθήναι 8)21.—Ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ προερχόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης, ἵνα διαπραγματεύσῃ ἀποπροσώπως μετὰ τοῦ κ. Ζαΐμην καὶ τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἐν τούτοις δὲν θὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας διότι δὲν ἐπέσει ἡ στιγμή.

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πρακτορεῖου ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ ἐπιβιβάνων τοῦ ἀντιπορφυλικῶ «Σφενδόνη», ἀλλὰ δὲν ἐπιβιβασθῆ. Φαίνεται ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Θεσσαλονίκην.

9)22.—Πρὸς τὴν τῶν κ. Βενιζελισμὸς παρετέθη γένημα ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ Ἐπιτελευτῶν Λα-Γκρανδῶν.

Σ. Κ. Φ. Καὶ ἐν ἐξαφανισθῆ πᾶν ὄπλον καὶ πᾶς σιδηρὸς θὰ ἀπομαρτυροῦν: λίθοι, βύλα καὶ κέρατοι, ἄτινα μέγαν τῶν θὰ ἐκφῶσι κατὰ τῆς κεφαλῆς του.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΝ ΦΑΡΑΝ

Θεσσαλονίκη 6)19.—Ἡ προκήρυξις τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἦν προσυπέγραψε καὶ ὁ κ. Ζαΐμης, κρινεται αὐστηρῶς, ἴδιος τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἡ Α. Μεγαλειότης ὁμῆλει, εἰς ἡ ἐκτελέσῃ ἱερὰν ἀποστολήν, ἦτις ἀνετέθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρός του καὶ ἐνθα αὐτὴ προσώρετ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀεισημειότητος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ὁ Ναύαρχος Κουντουριώτης ἐδήλωσεν εἰς συνέλευσιν ὅτι ἡ προκήρυξις δὲν ν' ἀνακληθῆ.

Θεσσαλονίκη 7)20.—Ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἐν σενετέσει πρὸς τὸν φιλέλληνα δημοσιογράφον Λωρὰν Σαρ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ παραλαβὴ τοῦ Κωνσταντίνου, παραβιάσαντος τὸ σύνταγμα, προκαλεῖ ἀγγαλίαν εἰς πάντα Ἑλληνα, θέτοντα καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος ὑπεράνω πάντων. (Μόνον εἰς τὴν φάραν λέγομεν ἡμῖς τὴν λυμαινόμενην τὴν Ἑλλάδα ὡς αἱ Ἀρπυαὶ τὸν Φινέα).

Λονδίον 8)21.—Ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς μοναρχίας. Τὰ προνόμια τοῦ Συντάγματος δὲ κανονισθῶν ὑπὸ Συντακτικῆς Συνελεύσεως, σημελιωμένης βραδύτερον. Ἐν τῷ μεταξῷ θὰ καταρτίσῃ κυβέρνησις ἐξ ἄλλων τῶν κομματικῶν.

Παρίσιον, 5)18.—Φαίνεται ὅτι ἡ προκήρυξις τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐπροκάλεσε λυπηρὰν ἐντύπωσιν, θεωρεῖται ὅτι ἐλαττώσεται τὸ κῆρος τοῦ κ. Ζαΐμη.

Κατὰ τὸς «Τάξις» ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἔθνηκεν ὅς ὅσον εἰς ὁ νέος βασιλεὺς θὰ ἀνυρῶσῃ τὸ διάταγμα τοῦ πατρός του περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς τῆς 31 Μαΐου 1915.

Ἀθήναι, 6)19.—Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφασίσει νὰ ἀναλῶσῃ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἐνοποιήσεως τῶν δύο Ἑλλήνων, εἰς μικτὴν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ μελῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονικῇ ὑπουργείων, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, θὰ ἀποτραπῆται διαιτητικῶς ὁ κ. Ζαΐμης.

Κατὰ τὸς «Τάξις» ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἔθνηκεν ὅς ὅσον εἰς ὁ νέος βασιλεὺς θὰ ἀνυρῶσῃ τὸ διάταγμα τοῦ πατρός του περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς τῆς 31 Μαΐου 1915.

Ἀθήναι, 6)19.—Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφασίσει νὰ ἀναλῶσῃ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἐνοποιήσεως τῶν δύο Ἑλλήνων, εἰς μικτὴν Ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐκ μελῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονικῇ ὑπουργείων, ἐν περιπτώσει διαφωνίας, θὰ ἀποτραπῆται διαιτητικῶς ὁ κ. Ζαΐμης.

Κατὰ τὸς «Τάξις» ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἔθνηκεν ὅς ὅσον εἰς ὁ νέος βασιλεὺς θὰ ἀνυρῶσῃ τὸ διάταγμα τοῦ πατρός του περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς τῆς 31 Μαΐου 1915.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀθήναι 1)14.—Τὰ ἀποβιβασθέντα εἰς Πειραιᾶ συμμαχικὰ στρατεύματα ἐστρατευθῶσαν εἰς Καστέλλαν, κατὰ τὸ μέσον τῆς λεωφόρου Συγγροῦ καὶ εἰς τὸς στρατῶνας Εὐόρου.

Οἱ Σύμμαχοι κατέλαβον τὴν Καλαμπάκαν καὶ τὰ Τρίκαλα.

4)15.—Οἱ αὐτοὶ κατέλαβον τὴν Λαμίαν.

Παρίσιον 4)17.—Ἡ πρέλασις εἰς Θεσσαλίαν ἐξακολούθει. Τὰ γαλλικὰ ἱππικὸν ἐφθάσαν εἰς Φάραλα καὶ Δομοκόν. Τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὸ Δεμερλί. Ἀπόσπασμα Γαλλικῶν στρατευμάτων ἀπεβιβασθῆ εἰς Πρέβεζαν, Ἀγγλικοὶ δὲ εἰς Πειραιᾶ.

6)19.—Οἱ Γάλλοι κατέλαβον καὶ τὴν Φιλιππιάδα.

Ἀθήναι 7)20.—Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ κ. Μπάλφουρ, ἀπαύτων εἰς σπῆραν ἀποφάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐδήλωσεν ὅτι αἱ δυνάμεις οὐαὶ ἐγγυητρία τῆς Ἑλλάδος ἦν ἀποχρεωμένα νὰ διατηρήσουν τὴν μοναρχίαν συμφωνίως πρὸς τὴν συνθήκην τοῦ 1863, ἦτις ἔρξει εἰς τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος πρὸς νὰ περιεργηταί εἰς τὸς ὑποδὲ καίτοι ἡ συνθήκη δὲν ὀρίζει εἰς ἡ διαδοχὴ πρὸς νὰ εἶναι κατὰ τάξιν πρωτοκλίαν. Ὁ κ. Μπάλφουρ προσέθηκε τὴν ὁδὸν ἐγνώριζε σχετικῶς πρὸς τὰς φωνὰς κατὰ ἡ πρῶτον Βασιλέως Κωνσταντίνου θὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν.

Ἐν τῷ μεταξῷ ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἀποκατάξει.

Ἀθήναι 8)21.—Ὁ κ. Βενιζελισμὸς ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ ἐπιβιβάνων τοῦ ἀντιπορφυλικῶ «Σφενδόνη», ἀλλὰ δὲν ἐπιβιβασθῆ. Φαίνεται ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Θεσσαλονίκην.

9)22.—Πρὸς τὴν τῶν κ. Βενιζελισμὸς παρετέθη γένημα ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ πολεμικοῦ Ἐπιτελευτῶν Λα-Γκρανδῶν.

Σ. Κ. Φ. Καὶ ἐν ἐξαφανισθῆ πᾶν ὄπλον καὶ πᾶς σιδηρὸς θὰ ἀπομαρτυροῦν: λίθοι, βύλα καὶ κέρατοι, ἄτινα μέγαν τῶν θὰ ἐκφῶσι κατὰ τῆς κεφαλῆς του.

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ

Ὁ κατάλογος τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀπελασθησάντων ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν περιλαμβάνει 31 πρόσωπα, ἐν εἰς τοῖς κ. Γούναρη, Μερκούρη καὶ ὕδν, Στρέϊτ, Πεσματζόγλου Μεταξᾶν, Δούμανην, Τσάντον, Ἐσλίαν, Δούφαν, Σαγιάν, Λιβιερῶτον.

Ὁ κατάλογος τῶν τιθεμένων ὑπὸ εἰδικὴν ἐπιτήρησιν περιλαμβάνει 105 πρόσωπα ἐν εἰς τοῖς κ. κ. Σκουλοῦδην, Δάμπερον, Στεφ. Δραγοῦμην, Κ. Κουμουνδρουδρον καὶ Τσέλλων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡ

Ἀθήναι 5)18.—Ὁ κ. Ζωνάρ ἀπήλυθε τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν

«Ἀπεφασίσασμεν νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἐνὸς συνταγματικὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐνόητα τῆς Ἑλλάδος. Ἐτήρησασμεν κατὰ τὸ Βασιλέως Κωνσταντίνου νὰ παρατηρήθῃ. Δὲν ἔχομεν ἄλλην φιλοδοξίαν εἰμὴ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Συντάγματος, εἰς τὸ ὅποιον ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἐνδῶρον μνήμης, ὑπέστη ἐπὶ συνειδητοῦς ἐνθ' ὁ Κωνσταντίνος ἔπαισε σεβόμενος αὐτό.

Σήμερον ὁ ἀπολεισμοὸς ἦρθη, πᾶσα ἀνεκτικὴσις ἐκ μέρους οὐδὴ ἴσως κόμητος θὰ κατασταθῇ ἀμελιότης, οὐδέποτε θὰ διατάραξις τῆς τάξεως θὰ εἶνε ἀνεκτὴ, ἐνθ' ἡ περιουσία καὶ ἡ ἐλευθερία ἐκάστου θὰ προστασθῶσι καὶ νέα περίοδοι εἰρήνης θὰ ἀνοιχθῆ ἐνώπιον ὕμων.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑΙ

Πετρούπολις, 7)20.—Ὁ κ. Τερστωίγκο ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὤμιλησε περὶ τῆς στάσεως τῶν Συμμαχικῶν ἐναντι τῆς ἀπραξίας τοῦ ρωσικοῦ μετώπου. Ἐδήλωσεν ὅτι αἱ Σύμμαχοι γυνορίζουν τὰς ἐν Ρωσίᾳ δυσχερείας. Εἶνε διατεθειμένοι ν' ἀναμείνουν τὴν δημοκρατικὴν εἰσαγῶσιν ἐν τῷ στρατῷ καὶ οὐδέμιαν πίεσιν ἠθέλησαν νὰ ἐνασκήσουν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Προκαταρκτικαὶ διευθετήσεις συνήφθησαν πρὸς σύγκλησιν συμμαχικῆς συμμηχικῆς.

Η ΕΒΕΤΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΝΝΕΝΟΗΣΙΣ

Ἐπέμβασις τῆς Ἑβριτίας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Στοκχόλμη 3)16.—Ἀπεκαλύφθησαν γεγονότα τινά, ἀποδεικνύοντα εἰς ἡ Ἑβριτικὴ Κυβέρνησις ἐνήργησεν ὡς μεσάζουσα μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ρωσίας, διὰ τὸς σκοποὺς τῆς εἰρήνης.

Τηλεγράφημα ἀποσταλὲν ἐκ Βέρνης τὴν 23)5 Ἰουνίου μετὰ τὸν ἰδιαιτέρον κώδικα τοῦ Ὄμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑβριτίας, λέγει ὅτι ὁ κ. Χάφμαν μέλος τοῦ Ἑβριτικοῦ Ὄμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπει τὴν ἀκόλουθον προφορικὴν ἀνακοίνωσιν.

Ἡ Γερμανία ἀναλαμβάν